KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 5 augustus 1986 door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot regeling van de erkenning van geneesheren belast met de dopingcontrole bij sportcompetities", heeft op 10 december 1986 het volgend advies gegeven :

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp vindt zijn rechtsgrond in artikel 4, § 1, van de wet van 2 april 1965 waarbij de dopingpraktijk verboden wordt bij sportcompetities, luidens welke bepaling personen die daartoe door de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, zijn aangewezen, toezicht uitoefenen op de toepassing van die wet. Het ontwerp heeft tot doel, voor zover de wet van 2 april 1965 voor de Vlaamse Gemeenschap geldt, de keuze van de Minister (lees in dit geval : de Executieve of de Gemeenschapsminister aan wie de Executieve haar bevoegdheid ter zake delegeert) te beperken tot geneesheren die daartoe een erkenning hebben bekomen, waarvan het ontwerp tevens de voorwaarden en de procedure vaststelt.

2. De wetgever heeft, tijdens de bespreking van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap, duidelijk te kennen gegeven, dat de bij artikel 2, 9°, van die wet aan de Gemeenschappen overgedragen bevoegdheid inzake "de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtleven" niet de bevoegdheid omvat om regelingen te treffen op het stuk van de dopingpraktijken (Gedr. St., Senaat, 1970-1971, nr. 400, p. 6, en nr. 497, p. 5). Een dergelijke bevoegdheid kunnen de Gemeenschappen bijgevolg evenmin putten uit artikel 4, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, daar die bepaling woordelijk uit artikel 2, 9°, van de wet van 21 juli 1971 werd overgenomen, en zulks blijkbaar met dezelfde of alleszins een nauwelijks verschillende betekenis.

.../...

De bevoegdheid van de Gemeenschappen inzake medische sportcontrole in het algemeen - en dus ook inzake dopingpraktijken in het bijzonder - zit, blijkens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, echter wel vervat in artikel 5, § 1, I, 2°, van die wet, waarbij aan de Gemeenschappen de bevoegdheid werd verleend betreffende "de gezondheidsopvoeding, alsook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxies" (Gedr. St., Kamer, 627 (1979-1980), nr. 10, p. 52).

3.1. Daar het ontwerp een directe rechtsgrond vindt in de wet van 2 april 1965 waarbij de dopingpraktijk verboden wordt bij sportcompetities, is het overbodig in de aanhef ook nog te verwijzen naar artikel 59bis van de Grondwet en naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

3.2. Men verwijze in een apart lid van de aanhef naar het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, met vermelding van de datum van dat akkoord.

3.3. Het is daarentegen niet gebruikelijk, in de aanhef van een besluit, de datum te vermelden van het advies van de Raad van State waarnaar verwezen wordt.

.../...

4. Men schrijve in artikel 1 : "Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder : ...".

5. Artikel 2 stelle men beter als volgt :

"Art. 2. Alleen de personen die overeenkomstig de voorschriften van dit besluit daartoe door de Gemeenschapsminister zijn erkend, kunnen met toepassing van artikel 4, § 1, van de wet van 2 april 1965 waarbij de dopingpraktijk verboden wordt bij sportcompetities, worden aangewezen om toezicht uit te oefenen op de naleving van die wet en haar uitvoeringsbesluiten".

6. Artikel 3 redigere men als volgt :

"Art. 3. Om te kunnen worden erkend, dient de betrokkene te voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° doctor in de genees-, heel- en verloskunde zijn en bovendien houder zijn, hetzij van ..., hetzij van ..., hetzij van ..., hetzij van ...;

2° na voorafgaande machtiging door de Gemeenschapsminister, ten minste driemaal als waarnemer een dopingcontrole hebben bijgewoond bij een erkend arts die daartoe door de Gemeenschapsminister werd aangewezen".

.../...

7.1. In artikel 4, § 1, schrijve men eerder : "... op advies van de commissie".

7.2. Dat de motivering moet "eigen (zijn) aan de persoon die wordt erkend en aan het doel van de erkenning" is vanzelfsprekend. Waar het in artikel 4, § 3, vooral op aankomt, zijn de redenen waarom van het negatief advies wordt afgeweken, wat echter niet noodzakelijk met zoveel woorden in de tekst moet worden gezegd.

Men redigere artikel 4, § 3, derhalve beter als volgt : "Wanneer niettegenstaande een negatief advies de erkenning toch wordt verleend, dient de beslissing formeel te worden gemotiveerd".

8. De bepalingen van de artikelen 5 en 7 zouden beter worden samengebracht in één artikel, dat als volgt zou kunnen luiden :

"Art. 5. De erkenning wordt verleend voor een termijn van drie jaar. Zij kan worden hernieuwd.

Indien de commissie overweegt een negatief advies uit te brengen over een vraag om hernieuwing, dient de in artikel 6 voorgeschreven procedure te worden in acht genomen".

9. De redactie van artikel 6 kan als volgt worden verbeterd :

"Art. 6. De erkenning kan ten allen tijde door de Gemeenschapsminister worden ingetrokken op gemotiveerd advies van de commissie die slechts kan beslissen nadat zij aan de betrokkene, of zijn gemachtigde, de gelegenheid heeft geboden om door haar te worden gehoord.

.../...

De betrokkene wordt (bij aangetekend schrijven ?) ten minste tien dagen op voorhand door de commissie in kennis gesteld van de plaats, de dag en het uur van de vergadering van de commissie waarop over het voorstel tot intrekking van de erkenning advies zal worden uitgebracht. Hij wordt er bij hetzelfde schrijven van verwittigd dat hij, of een door hem gemandateerde persoon, tijdens die vergadering door de commissie zal worden gehoord".

10. Artikel 8 stelle men als volgt :

"Art. 8. De aanwijzingen gedaan met toepassing van artikel 4, § 1, van de wet van 2 april 1965 vóór de inwerkingtreding van dit besluit vervallen op ... .

De geneesheren die bij de inwerkingtreding van dit besluit nog een dergelijke aanwijzing hebben, kunnen, gedurende de periode van drie jaar volgend op die inwerkingtreding, de erkenning verkrijgen zonder dat zij moeten voldoen aan de in artikel 3 bepaalde voorwaarden".

11. De datums vermeld in de artikelen 8, § 2, en 9 zullen uiteraard aanpassing behoeven.

12. Ten slotte moet ook nog worden aangestipt dat de artikelen 4, 6 en 8 te beknopt zijn om in paragrafen te worden ingedeeld en dat aan het einde van een artikel of een lid niet een kommapunt, maar een punt dient te worden geplaatst.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	: P. VERMEULEN,	voorzitter,
	J. NIMMEGEERS, W. DEROOVER,	staatsraden,
	J. GIJSSELS, J. HERBOTS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. P. VERMEULEN.